

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.399 van 12 februari 2014
in de zaak A. 210.431/XIV-35.285**

In zake : Philip BRONCKAERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristien Vanderheiden
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 47/601
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE ALKEN-BORGLOON-HEERS-
KORTESSEM-WELLEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Gouverneur Roppesingel 131
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 september 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 14 augustus 2013 van het politiecollege van de Politiezone Alken-Borgloon-Heers-Kortessem-Wellen tot verlenging van verzoekers voorlopige schorsing bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden met inhouding van 15% van de brutowedde.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 januari 2014.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liselotte Rector, die loco advocaat Kristien Vanderheiden verschijnt voor verzoeker, en advocaat Rutger Tibau, die loco advocaten Koen Geelen en Wouter Moonen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is hoofdinspecteur bij de lokale politie Borgloon.

In juni 2011 brengt verzoeker zijn korpschef ervan op de hoogte dat hij door het Comité P werd gehoord omtrent een bepaald feit of bepaalde feiten die hem mogelijk strafrechtelijk zouden kunnen worden ten laste gelegd.

Naar aanleiding van deze kennisgeving richt de korpschef een schrijven van 16 juni 2011 aan de procureur des Konings te Tongeren met de vraag hem op de hoogte te stellen of er een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek ten laste van verzoeker is opgestart.

Op 20 juni 2011 deelt de procureur des Konings aan de korpschef mee dat er lastens verzoeker inderdaad een opsporingsonderzoek loopt in het kader van onder meer valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken.

Op 22 juni 2011 besluit het politiecollege tot het opleggen van de ordemaatregel van de dringende voorlopige schorsing voor de maximumduur van vier maanden met inhouding van 10% van de brutowedde.

Op de zitting van 6 juli 2011 van het politiecollege wordt verzoeker gehoord.

Het politiecollege heeft op dezelfde datum beraadslaagd en beslist om de op 22 juni 2011 genomen ordemaatregel te bekrachtigen.

Tegen deze beslissing heeft verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State. Met een arrest nr. 216.808 van 12 december 2011 wordt de vordering tot schorsing verworpen bij gebrek aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Met een arrest nr. 218.704 van 29 maart 2012 stelt de Raad de afstand van het geding vast omdat verzoeker geen verzoek tot voortzetting heeft ingediend.

Met een schrijven van 29 april 2013 deelt de procureur des Konings te Tongeren aan de voorzitter van het politiecollege van de politiezone Alken-Borgloon-Heers-Kortesseem-Wellen mee dat ten laste van verzoeker de vervolging werd ingesteld in het kader van onder meer valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken. Zij stelt daarbij van mening te zijn dat, gezien de ernst van de feiten, verzoeker niet meer kan functioneren als hoofdinspecteur van de politiezone Borgloon, en verzoekt het politiecollege over te gaan tot zijn voorlopige schorsing.

Op 2 mei 2013 beslist de waarnemend korpschef om verzoeker met onmiddellijke ingang bij hoogdringendheid voorlopig te schorsen voor vier maanden met inhouding van 15% van zijn brutowedde.

Nadat verzoeker gehoord wordt op de zitting van 7 mei 2013, beslist het politiecollege om de voormelde ordemaatregel van de korpschef te bevestigen.

Met het oog op een mogelijke verlenging van de voorlopige schorsing wordt verzoeker gehoord op de zitting van 14 augustus 2013.

Op 14 augustus 2013 beslist het politiecollege om de ordemaatregel van de voorlopige schorsing met inhouding van 15% van de brutowedde voor vier maanden te verlengen.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging.

Verzoeker heeft een “memorie van wederantwoord” ingediend. Dit stuk dient uit de debatten te worden geweerd.

V. Onderzoek van de vordering

5.1. Krachtens artikel 17, §2, van zijn gecoördineerde wetten kan de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging besluiten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

5.2. Verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel vooreerst aan dat hij door de bestreden beslissing een financieel nadeel lijdt omdat 15% van zijn brutowedde wordt afgehouden van zijn netto maandloon. Hij voert bovendien aan dat hij ook een aanzienlijk moreel nadeel lijdt doordat hij van de ene dag op de andere uit de dienst verwijderd werd, doordat hij voor de tweede maal geschorst wordt voor (vermoedelijk) dezelfde feiten terwijl de eerste schorsing een jaar heeft geduurd, wat hem moedeloos maakt en weinig hoop geeft op een snelle afhandeling of opstarting van de tuchtprocedure, en doordat hij psychische problemen ondervindt door de langdurige onzekerheid waarin hij zich bevindt “zonder de mogelijkheid om de nodige afleiding te vinden tijdens het uitoefenen van een gewone dagbesteding”. Verzoeker voert ten slotte aan dat hij niet in staat is om aan zijn statutaire verplichtingen inzake bijscholing (geweldbeheersingstechnieken, schietonderricht, baremische opleiding, ...) te voldoen tijdens de schorsingsperiode, hetgeen impliceert dat hij zich volledig zal moeten bijwerken bij zijn terugkeer in het korps. Dit legt, aldus verzoeker, een enorme last op zijn schouders.

5.3. Verzoeker maakt gewag van een financieel en van een moreel nadeel.

Met betrekking tot het financieel nadeel worden geen concrete gegevens verstrekt. Een financieel nadeel is in principe berekenbaar en dus herstelbaar na een vernietigingsarrest. Het zal alleen anders zijn wanneer de financiële impact van de bestreden beslissing dermate groot is dat de levensstandaard van verzoeker er drastisch zou door verlaagd worden. Verzoeker voert geen enkel concreet element aan waaruit blijkt dat zijn levenssituatie zal verslechteren, noch dat de inhouding van 15% van zijn brutowedde een dermate invloed heeft op zijn financiële situatie dat hij hierdoor geen menswaardig bestaan meer kan leiden.

Wat het door verzoeker aangevoerde moreel nadeel betreft, dient opgemerkt dat een moreel nadeel in de regel niet moeilijk te herstellen is en, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, kan worden goedge maakt door de morele genoegdoening die een met terugwerkende kracht geldend vernietigingsarrest verleent.

In zoverre verzoeker een moreel nadeel ontleent aan de omstandigheid dat hij van de ene op de andere dag verwijderd werd uit de dienst, moet worden vastgesteld dat dit nadeel niet het gevolg is van de thans bestreden verlengingsbeslissing, doch wel van de initiële beslissing van 2 mei 2013, bevestigd op 7 mei 2013, tot voorlopige schorsing met inhouding van 15% van de brutowedde, maar dat verzoeker dit toen blijkbaar niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft beschouwd vermits hij de voormelde beslissing op geen enkele wijze heeft aangevochten met een beroep bij de Raad van State.

Hetzelfde geldt voor zijn argument dat hij voor de tweede maal geschorst wordt en dat het feit dat de eerste schorsing een jaar duurde hem moedeloos maakt en weinig hoop geeft op een snelle afhandeling of opstarting van de tuchtprocedure. Dit nadeel vloeit rechtstreeks voort uit de beslissing van 2 mei 2013, bevestigd op 7 mei 2013, en niet (althans niet uitsluitend) uit de thans bestreden beslissing.

Voor het moreel nadeel verwijst verzoeker voorts naar de psychische problemen die hij ondervindt door de onzekerheid waarin hij zich bevindt, zoals moet blijken uit het door hem voorgelegde medisch attest. Wat dit attest betreft, moet worden vastgesteld dat dit dateert van 14 juni 2013, dit is

ruimschoots voorafgaand aan het ogenblik waarop sprake was van een mogelijke verlenging van zijn voorlopige schorsing. Het nadeel dat verzoeker hieruit aldus meent te putten, deed zich reeds voor op het ogenblik van de voorlopige schorsing en is dus niet het rechtstreekse gevolg van de thans bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen enkel concreet gegeven aan dat tot het besluit noopt dat het aangevoerde nadeel (meer bepaald de psychische belasting die hij door de bestreden beslissing te verwerken krijgt) niet zou kunnen worden hersteld door de morele genoegdoening die wordt verleend door een vernietigingsarrest. In ieder geval kan een schorsing van de bestreden beslissing niet remediëren aan het psychisch leed dat de bestreden beslissing bij verzoeker heeft teweeggebracht.

Dat verzoeker niet aan zijn statutaire verplichtingen inzake bijscholing kan voldoen, is een nadeel dat reeds bestond op het ogenblik van de initiële beslissing van 2 mei 2013, bevestigd op 7 mei 2013, waarbij hij voorlopig geschorst werd. Dit nadeel vloeit dan ook niet (minstens niet uitsluitend) voort uit de thans bestreden beslissing en is bovendien niet moeilijk te herstellen, aangezien verzoeker zelf aangeeft dat de aangehaalde verplichtingen bij zijn terugkeer kunnen worden bijgewerkt.

5.4. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond, zodat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf februari tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

André Beirlaen